

Brusel 7. června 2017
(OR. en, de)

10080/17

Interinstitucionální spis:
2015/0287 (COD)

JUSTCIV 139
CONSOM 248
DIGIT 160
AUDIO 86
DAPIX 227
DATAPROTECT 114
CULT 85
CODEC 1001

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9901/17 + ADD 1, 9832/17, 9833/17
Č. dok. Komise:	15251/15
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu (první čtení) – obecný přístup = prohlášení delegací, jež mají být vložena do zápisu ze zasedání Rady

Delegace naleznou v příloze společné prohlášení delegací Portugalska, Francie, Itálie, Rumunska a Kypru, prohlášení rakouské delegace a společné prohlášení delegací Lotyšska, Litvy a Lucemburska do zápisu z jednání Rady (spravedlnost a vnitřní věci), 8. a 9. června 2017).

Další prohlášení delegace České republiky do zápisu z jednání Rady (spravedlnost a vnitřní věci), 8. a 9. června 2017, je uvedeno v dokumentu 9833/17.

Společné prohlášení Portugalska, Francie, Itálie, Rumunska a Kypru
do zápisu z jednání Rady

Portugalsko, Francie, Itálie, Rumunsko a Kypr si vyhrazují právo usilovat o zlepšení v budoucích interinstitucionálních jednáních s Evropským parlamentem a očekávají, že trialog povede k ambicióznější směrnici ve prospěch ochrany spotřebitele v Evropské unii, zejména co se týče ustanovení týkajících se obrácení důkazního břemene na dodavatele.

Kompromis navržený předsednictvím, spočívající v jednorroční maximální harmonizaci, není v souladu s dvouletou minimální harmonizací stanovenou jako lhůta pro odpovědnost dodavatele (právní záruka), což neoprávněně omezuje ochranu našich spotřebitelů ve vztahu k typicky velmi složité problematice digitálního obsahu nebo digitálních služeb.

Není opodstatněné očekávat, že spotřebitelé tomuto digitálnímu obsahu nebo službám plně porozumí, a tím méně, že budou schopni dokázat, že u jednorázových dodávek došlo po jednom roce k nesouladu.

Pro Portugalsko, Francii, Itálii, Rumunsko a Kypr bude maximální harmonizace v případě jednorroční lhůty pro obrácení důkazního břemene a chybějící soulad v případě navrhované dvouleté lhůty pro odpovědnost dodavatele (právní záruka) představovat, pokud jde o ochranu spotřebitele, výrazný krok zpět.

Prohlášení Rakouské republiky do zápisu z jednání Rady

Rakousko se navzdory svým námitkám ohledně požadavku vlastního režimu záruk pro smlouvy týkajících se digitálního obsahu vždy aktivním a konstruktivním způsobem účastnilo jednání pracovní skupiny Rady. O to více politováníhodná je skutečnost, že mnoho rakouských návrhů, ať již se týkaly obsahu nebo způsobu právní úpravy, navzdory podpoře jiných členských států nebylo v předloženém kompromisním znění zohledněno. V průběhu jednání sice bylo dosaženo pokroku, avšak v kompromisním znění jsou stále ještě nejasnosti, které povedou ke značné právní nejistotě. To platí zejména o ustanoveních týkajících se digitálního obsahu, který je začleněn do zboží. V takových případech by bylo v zájmu transparentní regulace nutné, aby byla pro spotřebitele, dodavatele a subjekty uplatňující právo stanovena jednoduše použitelná pravidla, která by se na toto zboží vztahovala, aby se předešlo problémům s vymezením. Předložené znění však tento požadavek bohužel nesplňuje. Další technicko-právní nejasnosti se týkají rovněž stanovení počátku záruční lhůty (čl. 9a odst. 3 bod ii) a ukončení smluv (čl. 13a odst. 1 ve spojení s čl. 13b odst. 3).

Rovněž není vždy zdařilé vyvážení zájmů dodavatelů a spotřebitelů. U otázky obrácení důkazního břemene v čl. 10 odst. 1a se Rakousko vždy zasazovalo o šestiměsíční lhůtu pro obrácení důkazního břemene. Ustanovení týkající se jednoleté lhůty pro obrácení důkazního břemene a pro záruky u smluv na neplacené služby v případě zpracovávání osobních údajů povede k silnému zatížení dodavatelů. Naopak prakticky neomezené jednostranné právo dodavatele na změny obsahu znamená zhoršení postavení spotřebitele. Tady by bylo v každém případě nutné - jak již Rakousko vícekrát navrhovalo - uplatnit kritérium zohledňující zájmy spotřebitele, jako například přijatelnost změny pro spotřebitele.

Ustanovení předmětného návrhu ostatně úzce souvisejí s ustanoveními souběžného návrhu o některých aspektech smluv o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku, takže by záruka ve smlouvách na dodávání digitálního obsahu vlastně neměla být upravována odděleně.

Společné prohlášení Lotyšska, Litvy a Lucemburska do zápisu z jednání Rady

Rychle se rozvíjející digitální produkty, jako je digitální obsah, představují jednu z hlavních hnacích sil růstu digitální ekonomiky. Z toho důvodu Lotyšsko, Litva a Lucembursko (dále jen *členské státy*) vítají skutečnost, že směrnice je zaměřená na zlepšení hladkého fungování jednotného digitálního trhu, a to stanovením jednotných pravidel pro ochranu spotřebitele s ohledem na smlouvy na dodávku digitálního obsahu. *Členské státy* jsou vesměs toho názoru, že obecný přístup představuje křehkou rovnováhu mezi různými zájmy členských států, jakož i mezi vysokou úrovní ochrany a prostředím přívětivým pro podnikání. Z toho důvodu *členské státy* obecný přístup podporují.

Nad některými aspekty dnes potvrzeného znění *členské státy* nicméně vyjadřují znepokojení.

Vzhledem k již existujícím problémům v praxi, souvisejícím hlavně s různými vnitrostátními právními předpisy, je zásada plné harmonizace klíčovým faktorem k dokončení dobře fungujícího jednotného trhu pro spotřebitele i podniky. *Členské státy* proto vyjadřují politování, že původní návrh Evropské komise byl oslaben tím, že bylo členským státům dovoleno ponechat v platnosti různá vnitrostátní ustanovení o některých prvcích směrnice, zejména pokud jde o lhůty pro právní záruky, ukončení smluv uzavřených na dobu neurčitou a důsledky ukončení souboru smluv.

V důsledku toho nebudou odstraněny regulační překážky bránící přeshraničnímu obchodu a zůstane zachována roztržičnost jednotného trhu, což spotřebitelům i podnikům brání při využívání výhod skutečně integrovaného jednotného digitálního trhu. Jakákoli další, i drobná odchylka od úrovně harmonizace by ohrozila cíl celé směrnice.

Členské státy si vyhrazují právo tyto připomínky vznášet v rámci budoucích interinstitucionálních jednání.
